

Universitätsbibliothek Wuppertal

Omnia Divini Platonis Opera

Plato

Venetiis, M.D.LVI

Inhaltsverzeichnis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-254](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-254)

REDIIVS PLATONIS IN PATRIAM COELESTEM ET LAVDDES.

Natali suo decessit, & annum unum atque octaginta impleuit, sine vlla dubitatione. Ideo magi, qui tunc Athenis erant, Platoni immolauerunt, amplioris fuisse sortis quam humane rati, quia consummauisset numerum perfectissimum, quem nouem nouies multiplicata conficiunt. Atque quod mirum est, adhuc in ea etate, & in eo ipso die scribebat. de quo Cicero inquit. Est etiam quiete, & pure, atque eleganter acta etatis placida ac leuis senectus, qualem accepimus Platonis, qui vno & octogesimo anno scribens mortuus est. Seneca etiam affirmat id Platonis sobrietatis & diligentiae beneficio contigisse. Alij inter scribendum, alij discumbentem in nuptijs remotis dapibus inter differendum ad superos rediisse. Aristoteles in templo aram Platoni statuamq; sacravit hoc epigrammate: Aram Aristoteles hanc Platoni dicauit, viro quem nefas est a malis laudari. Addit Aristoteles,

Qui solus uita, doctrina, moribus, ore
Admonuit cunctos, & monumenta dedit:
Vt uirtute queant felicem ducere uitam.
Nulla ferent talem secla futura uirum.

Adiunxerunt & sapientes alij in Platonis laudes carmina plurima: sed praecipua epigrammata tria. Primi haec est sententia: Temperantia, iustitiaq; excellit omnibus, tantum vero sapientia superauit, ut omnem prorsus inuidiam superauerit. Secundi hic est sensus: Plato in deorum numerum est translatus. Longinqua hunc nationes honorant: qui diuinam uitam ipse nouit, alijq; monstrauit. Tertij sententia est huiusmodi. Phœbus Aesculapium genuit & Platonem, ut ille corporibus, hic animis mederetur. Praeterea Mithridates Persarum rex Platonis statum in Academia ita locauit inscriptam, Mithridates Rhodobati filius Perseus Musis imaginem Platonis dicauit, Syllanionis opus. Ex his omnibus id Plato est consecutus, ut Graeci Aristotelem quidem demonium: Platonem vero diuinum cognominauerint. Quia uidelicet ille & uita humanus & scientia naturalis maxime fuerit. Hic autem scientia simul & uita sese potissimum ad diuinum contulerit.

APOLOGIA DE MORIBVS PLATONIS:

Inem iam uobis imponam, si pauca quaedam rursus addidero. Sunt plebei quidam uersificatores qui immerito poetarum sibi nomina usurpant. Hi tam morum dissimilitudine quam malignitate in uicia pronocati, in optimum quenque impudentissime ludunt. Quibus summa quaedam licentia in bonos potius quam in malos conceditur. Tales igitur olim poeti, diuinum Platonem a Graecis, Apollinis filium, & Socratem ab Apolline Graecorum sapientissimum iudicatum, mordere non dubitarunt. Quorum impietatem Laertius Diogenes summo per se detestatur. Atque ut ipse declarat, ridicula etiam conicorum conuitia Aristippus auxit Cyrenensis, homo pessimus, & optimi cuiusque suorum temporum aduersarius, qui sicut alios plerisque modestissimos doctissimosq; ficta quadam historia uisuperauit, sic etiam Socratem preceptorem, & discipulos suos Xenophontem atque Platonem: sicutq; horu nomine carmina quaedam in scorta puerosq; lasciuia, uidelicet ut falso magnorum philosophorum exemplo liberiores ipse peccandi scientiam nancisceretur. Verum Aristoteles cui ueritas magis quam Plato fuit amica, tam falsas in uirum sanctum calumnias sustinere non potuit. Nam in elegijs ad Eudemum, illa de Platone quae in superioribus diximus, cecinit: id illi maxime tribuens, ut prophani non solum uituperare Platonem uillo pacto non debeant: uerum etiam sub pretextu laudis sanctum illius nomen ore prophano nominare non audeant. Neque Elegia contentus fuit: sed etiam, ut tradit Olympiodorus, praeclearam orationem de Platonis laude composuit. Obmutescant igitur apud superos inferni canes, atque apud inferos latratu Cerberum comitentur. Nos autem Platonis uitam, & sapientiam iudicio sapientum approbatissimam reuerentur, atque una cum Apuleio Ma-

daurensi liberè proclamemus:
Nos Platonica familia nihil nouimus nisi festum, letum, celeste, supernum.

TABVLA LIBRORVM PLATONIS A MARSILIO FICINO FLORENTINO TRADV-

torum: Item quae insunt partim argumenta, partim autem commentaria, per eundem Marsilium in libros eosdem composita.

1	Hipparchus de lucri cupiditate	Fo. 1
2	De philosophia seu amatores	3
3	Theages de sapientia	6
4	Menon de uirtute	9
5	Alcibiades primus de natura hominis	19
6	Alcibiades secundus de uoto	30
7	Minos de lege	34
8	Eutyphro de sanctitate	37
9	Parmenides de uno rerum principio	42
10	Philebus de summo hominis bono	57
11	Hippias maior de pulchro	74
12	Lyffis de amicitia	83
13	Theætetus de scientia	90
14	Io de furore poetico	116
15	Sophista de ente	120
16	Cruilis de regno	137
17	Protagoras contra sophistas	155
18	Euthydemus siue litigiosus	173
19	Hippias minor de mendacio	186
20	Charmides de temperantia	190
21	Laches de fortitudine	199
22	Clitophon exhortatorius	207
23	Cratylus de recta nominum ratione	209
24	Gorgias de Rhetorica	229
25	Conuiuium Platonis de amore	257
26	Phædrus de pulchro	299
27	Apologia Socratis	317
28	Crito de eo quod est agendum	327
29	Phædon de anima	331
30	Menexenus, funebris oratio	354
31	Libri decem de republica	360
32	Timæus de generatione mundi	456
33	Critias de Atlantico bello	497
34	Libri xij. de legibus	503
35	Epinomis, id est, legum appendix uel philosophus.	616
36	Epistolæ duodecim Platonis	623
37	Axiochus Rod. Agricola interp.	643

M. FICINVS AD LECTOREM.

NE forte putes amicè lector tantum opus editum temere, scid eum iam composuiffem, antequam ederem, me censores huic operi plures adhibuisse: Demetrium Atheniensem non minus philosophia & eloquio quam genere Atticum, Georgium Antonium Vespucium, Joannem Baptistam Boninsegnium, Florentinos, viros Latine lingue Graecaeq; peritissimos. Vsum praeterea acerrimo Angeli Politiani doctissimi uiri iudicio: vsum quoque consilio Christophori Landini, & Bartholomaei Scalae, uirorum clarissimorum.

ΕΙΣ ΠΛΑΤΩΝΑ.

Φαίβο ἴφουσι βροτοῖς ἀσπλαγιέν, ἠδὲ πλάτωνα.
Τὸν μὲ ἴνα ψυχὴν, τὸν δ' ἴνα σῶμα σάου.
Δαιμόνιον δὲ γάμον, πέλιν ἦλυσεν, ἢν πετὲ αὐτῷ
Ἐκτίσει, καὶ δεπέσῃ ζηνὸς ἀιδεῖσάτε.

Α Λ Λ Ο.

Σαφροσύνη προφίρων θνητῶν ἦρα τε δαιμόνιον
Ἐνθάδε δὴ κῆται δαιμόνιον ἀριστοκλῆος.
Εἶδὲ τις ἐν πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον.
Ὅτ' ἔχῃ πλεῖστον, καὶ φρόνον οὐχ ἔπιται.

Α Λ Λ Ο.

Ταῖα μοι ἐν κέλῳ κρύπτει τὸ δὲ σῶμα πλάτανον.
Ψυχὴ δ' ἀθανάτων πῆξιν ἔχει μακάρων.
Υἱὸς ἀρίστων, τὸν τις καὶ τιμῆσι καλῶν
Τίμα ἀνὴρ ἀγαθὸς θεῶν ἰδέναι βίον.